

И свѣтна предъ очитѣ на Димча. Камъкъ падна отъ сърдцето му. Надписътъ е готовъ. Той и сега победи:

Следъ половинъ часъ предъ прозореца, надъ вестниците, вѣтърътъ разлюлъ една малка картонена дъсчица.

И първиятъ минувачъ прочете:

„Стой! Купи нѣщо!“

Неволно погледна въ прозореца. Тамъ малкиятъ вестникопродавецъ очакваше усмихнатъ купувачи.

Надписътъ извърши добре работата си. Димчовата търговия тръгна.

Отъ ранна утринъ до късна вечеръ Димчостоеше до прозореца, а овехтѣлиятъ вече надписъ все тъй висѣше предъ него и привикваше купувачи.

„Стой! Купи нѣщо!“ — приканваше и се люлъеше отъ вѣтра.

